

LL. Studiosis S. : Si de ulla iuris parte certe testamentis plurima disposita sunt, de quibus pleni extant legum codices ut Imp. Iustinian. loquitur ... V.

Dab. 9. Iulii Anno 1608

Ienae

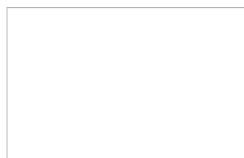
Gerhard, Andreas

Phil 2° 00268/02 (182)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006876

urn:nbn:de:urmel-bca87e98-14fa-4851-a464-7b3a8b8fcb676-00006178-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-bca87e98-14fa-4851-a464-7b3a8b8fcb676-00006178-16

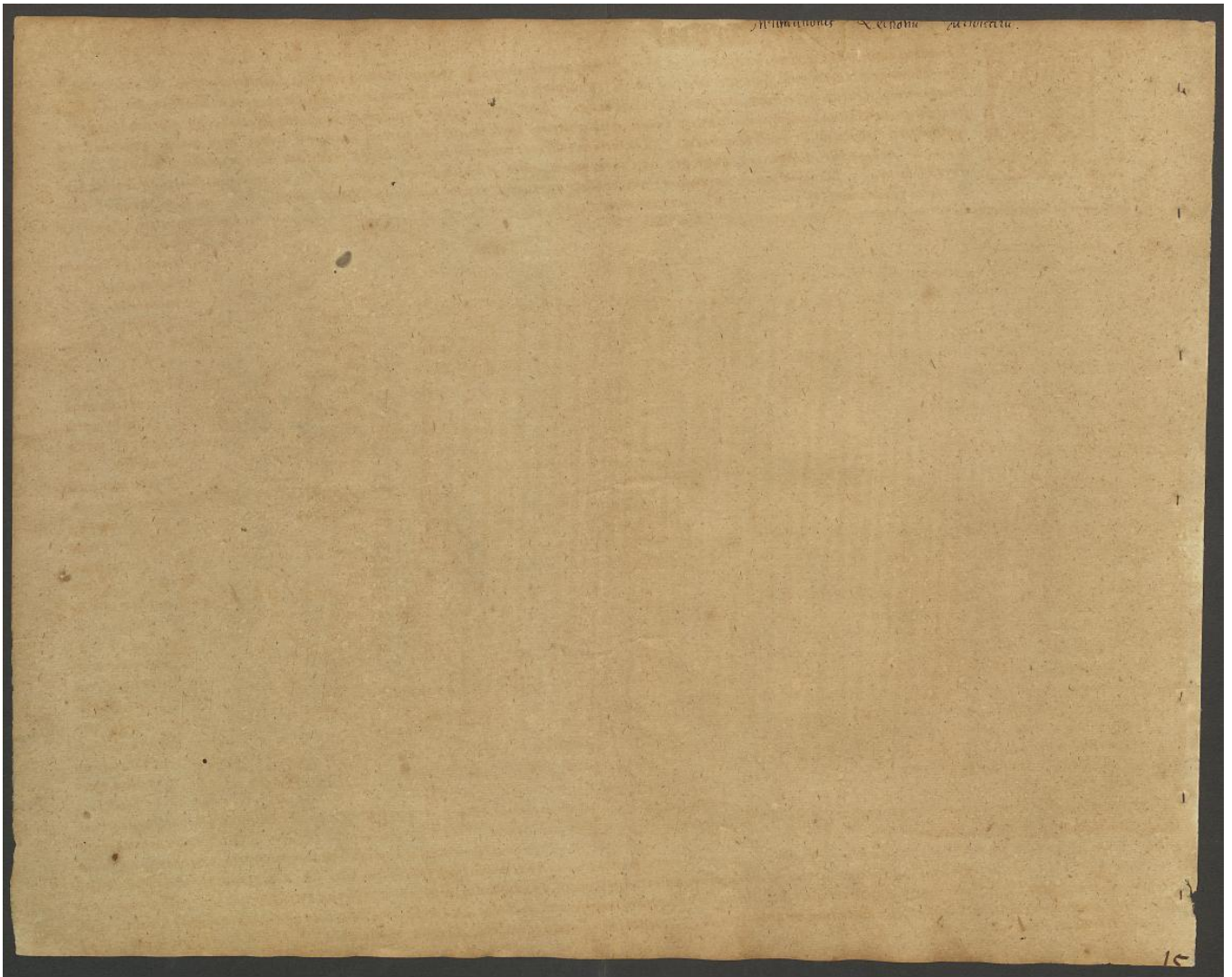
LL. STUDIO SIS S.

I de ulla juris parte certè de testamētis plurima disposita sunt, de quibus pleni extant legum codices *ut Imp. Iustinian. loquitur*. Eorum enim materia & usu frequēis & Reip. utilis ne dicam necessaria est, accepta superstitibus, grata morientibus. Quippe non solum in actis privatis, *auctore Tullio*, nihil est gravius testamento: Sed & publicè expedit suprema hominū iudicia fortiri effectum, *iuxta Paulum I.C.* adeoq; nihil est quod magis hominibus debeatur quam ut supremae voluntati postquam jam aliud velle non possunt liber sit stylus licitumque quod iterum non redit arbitrium, *ut inquit Imp. Constantinus*. Placuit autem non cuilibet disponendi formam arbitrio concedere, neque valet testatoris voluntas apud Scaevolam proposita his verbis: *Lucius Titius hoc meum testamentum scripsi sine ullo Jurisperito, rationem animi mei potius secutus quam nimiam & miseram diligentiam*. Eleganter Plato: *Multa inquit II. de legibus, singuli diversaq; & inter se & legibus & viventium moribus, majoribusq; suis contraria prope testabuntur, si quis statuet quodcumq; testamentum in fine vite conditum fuerit, id omne fore inviolatum*. Stulta enim & abjecta quadā morositate ferme omnes premuntur, morituros quando se jam arbitrantur, & cum quisq; suorum velit esse dominus, moriturus homo frequentissimè his verbis utitur: *Grave nimium, inquit est, o Deus, si mea mihi non licebit cuicumq; velim relinquere &c.* Unde prius legislatores molles fuisse mihi videntur, qui legem scripserunt illam, per quam licet cuiq; utcumq; velit simpliciter sua disponere; quod ego qui ll. condo aliter statuendū censeo & leges disponendi ponam. Expertus idem est Nomotheta noster Justinianus: *Novimus* (inquit is Novell. 18.) *aliqua testamenta secundum quæ morientes non paterne, nec ut viros oportebat, sed nimis molliter atque remissivè fecerunt institutiones*. Testandi itaque libertas modum & cancellos rectè recepit, regula rebus personis & formæ constitutā. Qua in re ut bona pars juris nostri civilis occupata est, sic & plurimā sollicitè admodum & subtiliter, imò & perplexè quandoque præscripta sunt, ut si ulla alia certè hæc testamentorum materia diligentiorē inquisitionem & tractationem, nec non disputationem (quæ optima ratio veritatis inveniendæ est, quemadmodum Arcadius scriptum reliquit *Modestinum disputatorem commendans*) fatentibus omnibus iustis rerum æstimatoribus, desideret. Quare cum adsint quidā ex amicis & commilitonibus meis, quibus materiam hanc aliquot disputationibus comprehendere, comprehensam publicæ disquisitioni mecum subicere animus est, hoc nostrum institutum quin non modò probaturi, sed & adjuturi sitis commilitones optimi, neutiquam dubitamus; rogantes ut si quibus animus est stadium hoc nobiscum percurrere, ij nomen eò maturius profiteri haud graventur, quò & certa disputationum distributio & Collegij initium quam primum fieri possit. Insuper si qui hoc ordinario collegio non delectantur, ijs nihilominus ut in hac, sic in aliis juris nostri materijs opellam meam polliceor offero. V. Dab. 9. Julij Anno 1608.

V.

ANDREAS GERHARDI J.U.D.

urn:nbn:de:urmel-bca87e98-14fa-4851-a464-7b3a8b8fcb676-00006178-34